

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoCsp/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720203222
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8720203222.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobkyne: K. J. S., nar. XX.XX.XXXX, W. XX, N., právne zast. JUDr. Monika Marjanovičová, advokátka, Urbánkova 1562/6, Košice, IČO: 35 561 734, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a. s., právne zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, v konaní o zaplatenie 1.459,55 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 21Csp/69/2020 - 79 zo dňa 03.06.2021 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok s upresnením, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

II. Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.459,55 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobkyni priznal náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 5, § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení konštatoval, že žalobkyňa žiadala priznať jej primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.459,55 Eur. Súd prvej inštancie posúdil túto žalobu ako dôvodnú a opodstatnenú. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 11Csp/52/2018 si úspešne uplatnila porušenie práva spotrebiteľa, a preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý za porušenie jej práva nesie zodpovednosť. V uvedenom súdnom konaní bola žalobkyňa úspešná a dosiahla vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že predmetná úverová zmluva je pre absenciu zákonných náležitostí v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročná a bez poplatkov. Požadované finančné zadosťučinenie vo výške 1.459,55 Eur, ktoré predstavuje sumu, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil, súd prvej inštancie posúdil ako primerané. Pri stanovení výšky finančného zadosťučinenia súd prvej inštancie prihliadol na výšku bezdôvodného obohatenia, a tiež aj na zdravotné dôsledky na strane žalobkyne a konštatoval, že došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré spôsobilo priamo finančnú ujmu spotrebiteľke vo výške 1.459,55 Eur. Na odstránenie nepriaznivého stavu musela žalobkyňa absolvovať súdne konanie, v ktorom bola úspešná a domohla sa vrátenia finančných prostriedkov, čo bezpochybne ovplyvnilo aj jej zdravotný stav. Žalobkyňa

bola dlhodobo nedôvodne vystavená psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Poprad sp. zn. 11Csp/52/2018. Je zrejmé, že žalovaný vyvolal stav, v ktorom sa chcel na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatiť. Súd prvej inštancie uzavrel, že vzhľadom na okolnosti prípadu, a to najmä dĺžku trvania konania a zdravotný stav žalobkyne je potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 1.459,55 Eur za primerané. Táto výška finančného zadosťučinenia je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného a je satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je sankciou pre žalovaného, ktorý pri dojednaní úverovej zmluvy konal v neprospech spotrebiteľa. Súd prvej inštancie zohľadnil skutočnosť, že žalobkyňa sa musela v konaní brániť a aj ustanoviť si právneho zástupcu a došlo k zhoršeniu jej zdravotného stavu. Výrok o trovách konania odôvodnil tak, že úspešnej žalobkyňi priznal náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. V odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nedôvodné a neprimerané, keďže závery súdu o tom, že žalobkyňi sa zhoršil zdravotný stav, prekonal infarkt myokardu po tom, ako ju žalovaný začal vyzývať na splnenie povinností, ktoré jej vyplývali z úverovej zmluvy neboli podložené jediným dôkazom, ktorý by preukazoval príčinnú súvislosť medzi zdravotným stavom žalobkyne a uplatňovaním nároku žalovaného z úverovej zmluvy. Naopak, z predložených dôkazov, konkrétne prepúšťacej správy je podľa žalovaného zrejmé, že žalobkyňa trpela familiárnou hypercholesterolémiou, t. j. ochorenie má dedičný základ. Žalovaný tiež uviedol, že zákonné vymáhanie splnenia povinností, ku ktorým sa žalobkyňa vedome a dobrovoľne v zmysle úverovej zmluvy zaviazala jednoznačne nemôže spĺňať kritérium na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v horibilnej výške 1.459,55 eur. Zároveň poukázal na skutočnosť, že žalobkyňu naposledy kontaktoval v roku 2018, čo rovnako vylučuje jeho vplyv na prekonaný infarkt. Uplatňovanie primeraného finančného zadosťučinenia nie je povinnosťou, ale právom, je preto ťažko uveriteľným tvrdenie žalobkyne o tom, ako ju súdne konania stresujú, keď ich sama dobrovoľne iniciuje. Z doposiaľ predložených dôkazov podľa žalovaného jednoznačne a nepochybne vyplýva, že žalobkyňa si bola vedomá, že si na základe úverovej zmluvy berie spotrebiteľský úver, z ktorého veriteľ požaduje platiť úroky a poplatky, pričom ich výška a celková čiastka splatná spotrebiteľom bola v úverovej zmluve uvedená, žalobkyňa so zmluvnými podmienkami súhlasila, na základe čoho zmluvu podpísala a neskôr aj plnila. Žalobkyňa je vysokoškolsky vzdelaná osoba, u ktorej je väčší predpoklad, že vie posúdiť následky svojho konania a plniť záväzky, ku ktorým sa slobodne a vážne zaviazala ako je to u priemerného spotrebiteľa. Predpokladom toho, aby súd mohol priznať primerané finančné zadosťučinenie je skutočnosť, že spotrebiteľove práva a povinnosti sú porušené a sám vyvíja iniciatívu ako túto situáciu odvrátiť a zabezpečiť si súdnym rozhodnutím ochranu. Spotrebiteľkine práva a povinnosti však úverovou zmluvou uzatvorenou so žalovaným neboli žiadnym spôsobom poškodené, spotrebiteľka žiadne poškodenie práv neprezentovala. Predmetom konania vedeného pod sp. zn. 11Csp/52/2018 bolo výlučne vydanie bezdôvodného obohatenia, o ktorom rozhodol konajúci súd vydaním rozsudku, ktorým zaviazal žalovaného vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.459,55 eur, čo v žiadnom prípade nemožno vyhodnotiť ako úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností. Ďalšou podmienkou, ktorú je potrebné v zmysle zákonného ustanovenia splniť je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi. Okrem toho nestačí len samotné porušenie zákona č. 250/2007 Z. z., ale súčasne aj porušenie práv alebo povinností ustanovených inými predpismi. Žalobkyňa vo svojej žalobe neuviedla, akým spôsobom mal žalovaný práva alebo povinnosti žalobkyne ako spotrebiteľke, vyplývajúce z uvedených právnych predpisov, poškodiť. Žalovaný dal do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 14Co/91/2012 zo dňa 10.10.2013 a rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 29C/105/2016 zo dňa 20.01.2017. Žalovaný mal za to, že účelom a zmyslom ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal z dôvodu, že spotrebiteľ sa rozhodol uplatniť ochranu proti porušeniu práv a povinností zo strany dodávateľa na súde a v tomto konaní bol úspešný. Nepostačuje však, že dodávateľ porušil svoje povinnosti. Primerané finančné zadosťučinenie nemôže ani v zmysle vyššie citovaných rozhodnutí slúžiť neprimeranému finančnému obohacovaniu sa spotrebiteľov. V princípe by to znamenalo, že za jedno nedodržanie náležitostí úverovej zmluvy by bol žalovaný postihnutý dvakrát - vydaním bezdôvodného obohatenia a priznaním primeraného finančného zadosťučinenia, čo je v rozpore so zásadou ne bis in idem. Žalovanému nie je zrejmé, k akému poškodeniu práv spotrebiteľa vôbec dochádza v prípadoch, kedy súdy vyhlásia poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, následkom čoho je, že žalobca ako

spotrebiteľ neplatí úroky a poplatky (s ktorými na základe podpísanej úverovej zmluvy počítal), ale len samotnú istinu poskytnutého úveru. Predstavuje to pre neho výlučne výhodu a nie škodu. Jediným poškodeným, ktorý po takomto rozhodnutí súdu zostane je samotný veriteľ. Žalovaný má v predmete činnosti ako nebankový subjekt poskytovať úverov, za ktoré mu v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch patria úroky a poplatky. Žalovaný v rámci predmetu podnikania poskytol žalobkyni úver, za ktorý požadoval na základe úverovej zmluvy od žalobkyne zaplatiť úroky. Aký by malo zmysel, aby žalovaný úmyselne nedodrжал všetky zákonné náležitosti, za ktoré by bol následne sankcionovaný bezúročnosťou a bezpoplatnosťou on sám a nie žalobkyňa ako klient. Zo žalovaným popísaných skutočností je zrejmé, že v danom prípade žalobkyni žiadne, ani len potenciálne riziko ujmy nehrozilo, ale z celého zmluvného vzťahu so žalovaným sa snaží len vyťažiť výhody a finančné prostriedky. Ani súdy by nemali spotrebiteľov zbavovať zodpovednosti za svoje záväzky a následne im ešte priznať primerané finančné zadosťučinenie. V konaní je nevyhnutným skúmať aj hľadisko primeranosti uplatneného nároku. Žalobkyňa doposiaľ žiadnym spôsobom nepreukázala, v čom pociťovala porušenie svojich zákonných práv alebo povinností, aké to malo pre ňu dôsledky, v čom vidí odôvodnenosť požadovanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia až v hodnote 1.459,55 eur a podobne, ktoré sú nevyhnutné na priznanie žalovanej sumy. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie a ďalšie konanie, prípadne aby napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

5. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalobcu vyjadrila. Uviedla, že úspešným uplatnením nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu porušenia jej práv žalovaným v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 11Csp/52/2018 splnila zákonný predpoklad pre uplatnenie nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, a to v znení zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. V prípade žalovaného, ako to vyplýva z rozsudku so sp. zn. 11Csp/52/2018 zo dňa 02.04.2019 Okresného súdu Poprad, išlo o závažné porušenie práv a povinností zameraných na ochranu spotrebiteľa, keď úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 31.07.2012, ktorú uzavreli žalobkyňa so žalovaným v rozpore so zákonom neobsahovala obligatórne náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. Žalobkyňa je toho názoru, že spotrebiteľ nie je povinný odôvodňovať vzniknutú ujmu a stav právnej neistoty, prípadne uvádzať iné skutočnosti, týkajúce sa nároku na primerané finančné zadosťučinenie bezprostredne v konaní, v ktorom bolo vyslovené porušenie práva na ochranu spotrebiteľa. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislý od okamihu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala už len hrozba vzniku ujmy. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Priznané finančné zadosťučinenie vo výške 1.459,55 €, je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť, ktorý vyústil do zhoršeného zdravotného stavu a následného infarktu žalobkyne a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednávaní úverovej zmluvy závadne konal. Navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správne potvrdiť a priznať jej trovy odvolacieho konania.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 09.06.2022 a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je nedôvodné

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov žalovaného v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením veci, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

8. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie nevyhnutné pre posúdenie predmetnej sporovej veci. Z uvedeného vychádza aj odvolací súd v zmysle ust. § 383 CSP. Odvolací súd na tomto mieste zdôrazňuje, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (pozri rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, a to v každom štádiu civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka naplnená nebola.

9. K námietke o nesprávnom právnom posúdení vecí odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka nebola naplnená.

10. Je nevyhnutné poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany na spravodlivý proces.

11. Odvolací súd s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP uvádza, že v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Len na doplnenie a zdôraznenie správnosti, ako aj k odvolacím dôvodom uvádza, že napadnutý rozsudok spĺňa zákonné predpoklady riadneho odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 220 CSP.

12. Odvolacia námietka žalovaného, že napadnutý rozsudok nezodpovedá preukázaným skutkovým okolnostiam, preukazujúcich základ nároku, je tiež nedôvodná. Je potrebné zdôrazniť, že žalobkyňa si svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie uplatňuje v súvislosti s konaním Okresného súdu Poprad vo veci sp. zn. 11Csp/52/2018, v ktorom bola úspešnou žalobkyňou, keď súd jej žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.459,55 eur titulom bezdôvodného obohatenia a k náhrade trov konania.

13. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku jednoznačne vyplýva, že žalovaný predložil žalobkyni na podpis štandardizovanú zmluvu, ktorá si žalobkyňa osobitne nevyjedнала a nemala ani možnosť podstatným spôsobom ovplyvniť jej obsah, ktorá neobsahovala zákonom požadované obligatórne náležitosti v dôsledku čoho sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil, keďže od nej žiadal úhradu nielen istiny, ale aj úrokov, na ktoré však nemal nárok, keďže predmetný úver v dôsledku absencie podstatných náležitostí bol bezúročný a bez poplatkov. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10.08.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/97/2020.

14. Ani odvolacie námietky žalovaného, že v napadnutom rozsudku súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil, lebo podľa odvolateľa nie sú splnené zákonné predpoklady podľa § 3 ods. 5 z.

č. 250/2007 Z.z., nie sú dôvodné. Je potrebné zdôrazniť, že žalobkyňa si svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie uplatňuje v súvislosti s konaním vedeným na Okresnom súde Poprad vo veci sp. zn. 11Csp/52/2018, v ktorom bola úspešnou žalobkyňou čo do vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy, ktorú žalovaný v pozícii dodávateľa predložil na podpis žalobkyni ako spotrebiteľke.

15. Odvolací súd preto rovnako, ako aj súd prvej inštancie má za to, že v danej veci boli splnené zákonné podmienky na vyhovie žaloby tak, ako o nej bolo rozhodnuté. Žalovaný v súvislosti s uvedenou úverovou zmluvou sa obohatil na úkor spotrebiteľky - žalobkyne, čo bolo preukázané vo vyššie uvedenom konaní. Konanie žalovaného, ktorý v úverovej zmluve, uzavretej so žalobkyňou, ktorá neobsahovala všetky obligatórne náležitosti, je nutné považovať za porušenie práva spotrebiteľky - žalobkyne. Z uvedeného vypláva, že tvrdenie odvolateľa, že nie je splnený predpoklad pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nie je správnym. Je preto možné z uvedeného vyvodiť, že práve porušením povinnosti žalovaného pri uzatváraní úverovej zmluvy došlo k situácii, že žalobkyňa sa oprávnenne domáhala vydania bezdôvodného obohatenia tak, ako to bolo rozhodnuté Okresným súdom Poprad vo veci sp. zn. 11Csp/52/2018.

16. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1992 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

17. V prejednáwanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne vyplývajúci z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladu, ktorým je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi od subjektu, ktorý za to zodpovedá. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy aj o existencii nejakej ujmy. Je totiž bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla alebo nie, pretože aj podľa § 3 ods. 5 druhá veta cit. zákona, účinného do 09.06.2013 postačovala iba možnosť vzniku takejto ujmy, čo aktuálne znenie uvedeného ustanovenia ani nevyžaduje. Je preto potrebné vychádzať z toho, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia má na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

18. Odvolací súd ešte dodáva, že čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, čo v danom prípade bolo splnené konaním pod sp. zn. 11Csp/52/2018, ale aj vtedy, ak to urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom, prípadne aj ich právnym nástupcom, a nimi uplatnenému nároku. V prejednávanom prípade si žalobkyňa aktívne, podaním žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia, uplatnila svoje práva proti žalovanému.

19. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.09.2016 sp. zn. 6Cdo/389/2015 vyplýva, že v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 z. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene ďalších zákonov pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinností je treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, napríklad nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej povinnosti používanej v spotrebiteľskej zmluve.

20. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hroziacej žalobkyni v súvislosti s tým, že žalovaný sa mohol na jej úkor bezdôvodne obohatiť a aj bezdôvodne obohatil v sume 1.459,55 eur, čoho sa žalobkyňa v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad vo veci sp. zn. 11Csp/52/2018 dovolala. Preto suma 1.459,55 eur, ktorá bola súdom prvej inštancie priznaná ako zadosťučinenie, je aj podľa názoru odvolacieho súdu dôvodnou a primeranou. Je potrebné dodať, že ustálenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je realizované na základe úvahy súdu, ktorý v predmetnej veci svoje myšlienkové pochody odôvodnil aj čo sa týka uvedeného, pričom súd druhej inštancie nemal dôvod vstupovať do jeho úvahy. Aj odvolací súd má za to, že priznaná suma 1.459,55 eur zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľke satisfakciu a mala by odradiť dodávateľa od ďalšieho prípadného porušovania práv spotrebiteľov. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia bolo prihliadnuté na všetky skutkové okolnosti daného prípadu. Je pritom potrebné opätovne zdôrazniť, že je bez právneho významu pri uplatňovaní primeraného finančného zadosťučinenia to, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože nie je, podľa aktuálneho znenia právnej úpravy v § 3 ods. 5 cit. zákona požadovaná ani prípadná hrozba ujmy, no pri určení výšky finančného zadosťučinenia je možné vychádzať z hroziacej ujmy, ktorá žalobkyni objektívne hrozila. Vzhľadom na porušenie práva spotrebiteľky - žalobkyne žalovaným je priznaná výška finančného zadosťučinenia určená súdom prvej inštancie vo vzťahu k porušenému právu a skutkovým okolnostiam prípadu primeraná.

21. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že za daného stavu, s ohľadom na porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na všeobecnom súde, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné a požadovaná výška priznaného finančného zadosťučinenia je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne a súčasne zodpovedá svojmu účelu, ktorým je poskytnutie satisfakcie spotrebiteľovi a odradenie dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov.

22. Odvolací súd tiež konštatuje, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie uvádza právne dôvody, pre ktoré bolo žalobe vyhovené. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces (viď uznesenie NS SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5Cdo/218/2010 a uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 08.06.2016, sp. zn. I. ÚS 188/06)

23. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.05.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997 - III.). Odvolací súd preto so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj ostatnými odvolacími námietkami.

24. Vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, potvrdil s upresnením, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalovanému, nakoľko táto bola v konaní úspešná v celom rozsahu. Aj o výške trov odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré podľa § 262 ods. 2 CSP vydá súdny úradník.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne ((dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).